

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **3410** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу заповед № А-0-006/1.03.2012 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с която са отнети лицензия № 231/27.07.2006 г. и лицензия № 481/27.12.2007 г. за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност, издадени на [фирма].

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на заповедта.

Ответникът – председателят на ДАМТН изразява становище за неоснователност на жалбата, административният акт е законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото.

Със заповед № А-0-006/1.03.2012 г. председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) е отнел лицензия № 231/27.07.2006 г. и лицензия № 481/27.12.2007 г. за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност, издадени на [фирма]. Като мотиви за издаването на заповедта

административният орган е посочил наличието на обстоятелството от страна на едноличния търговец на системно неизпълнение на задълженията му съгласно Закона за техническите изисквания към продуктите и наредбите по прилагането му или системно не спазват обхвата на лицензията – основание за прекратяване на лицензиите по чл. 34а, ал. 9, т. 4 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Това обстоятелство административният орган е обосновал с наличието на три броя издадени наказателни постановления, с които на едноличния търговец са наложени имуществени санкции за извършени нарушения по чл. 71, ал. 6 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения, както и за извършени нарушения по чл. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията. Обжалваната заповед е издадена и поради установеното от административния орган обстоятелство, че едноличният търговец не разполага с назначен по трудово правоотношение персонал, който да изпълнява функциите на специалист, осъществяващ дейност по технически надзор по смисъла на чл. 3а, ал. 1, т. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията по отношение на съоръженията с повишена опасност, включени в обхвата на притежаваните от едноличния търговец лицензии и отговорник по качеството по смисъла на чл. 3а, ал. 1, т. 3 от наредбата, което е определено като несъответствие с изискванията на чл. 34а, ал. 4, вр. чл. 3а, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 6 от наредбата. Посоченото нарушение е определено като основание за прекратяване на лицензията по смисъла на чл. 34а, ал. 9, т. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите. От събраните по делото доказателства се установява, че по отношение на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция е била извършена проверка за съответствието на издадената лицензия на едноличния търговец с изискванията на чл. 34а, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите и чл. 3, 4, 4а и 4б на Наредбата. Резултатите от проверката са били установени с протокол от 24.03.2011 г. Със същия е констатирано, че лицето В. З. извършва дейността по специалист по технически надзор и отговорник по качеството в нарушение на чл. 3а, ал. 6 от наредбата, като за ръководител дейност е назначена Д. В. М., без да е представен трудов договор за същата, а само пълномощно. Предвид това е направен извода, че едноличният търговец не отговаря на условията по чл. 3а, ал. 1 от наредбата. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция е бил уведомен за резултатите от извършената проверка по чл. 34б, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите, като е направил възражение по констатациите, съдържащи се в протокола и представил допълнителни доказателства. Във възражението си търговецът е посочил, че лицето В. А. З. изпълнява длъжността специалист по технически надзор, а лицето Д. В. М. изпълнява функциите само като ръководител дейност – технически ръководител по чл. 3а, т. 2, като по отношение на същата е налице и сключен трудов договор. Представен е трудов договор № 1/15.09.2009 г., сключен между едноличния търговец и Д. М., с който същата е назначена на длъжността отговорник качество и заместник-технически ръководител.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от

надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповед № № А-0-006/1.03.2012 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с която са отнети лицензия № 231/27.07.2006 г. и лицензия № 481/27.12.2007 г. за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност, издадени на [фирма]. От посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ следва извода, че издадените лицензии са отнети на две правни основания – това по чл. 34а, ал. 9, т. 4 и чл. 34а, ал. 9, т. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Съгласно чл. 34а, ал. 9, т. 4 от Закона за техническите изисквания към продуктите председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор отнема лицензията с мотивирана писмена заповед при установяване от служителите от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор", че лицата или структурно обособените части на предприятия или организации, получили лицензия, системно не изпълняват задълженията си съгласно закона и наредбите по прилагането му или системно не спазват обхвата на лицензията. Съгласно § 1, ал. 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби към Закона за техническите изисквания към продуктите системно е извършването на три или повече нарушения на този закон или на нормативните актове по прилагането му в рамките на две календарни години. От събраните по делото доказателства се установява, че по отношение на жалбоподателя в производството пред настоящата инстанция е била извършена проверка за съответствието на издадената лицензия на едноличния търговец с изискванията на чл. 34а, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите и чл. 3, 4, 4а и 4б на Наредбата. Резултатите от проверката са били установени с протокол от 24.03.2011 г. Със същия е констатирано, че лицето В. З. извършва дейността по специалист по технически надзор и отговорник по качеството в нарушение на чл. 3а, ал. 6 от наредбата, като за ръководител дейност е назначена Д. В. М., без да е представен трудов договор за същата, а само пълномощно. Предвид това е направен извода, че едноличният търговец не отговаря на условията по чл. 3а, ал. 1 от наредбата. В хода на проверката е било установено също така, че едноличният търговец извършва технически надзор на газови уреди и инсталации без да притежава лицензия, издадена от председателя на ДАМТН за извършването на тази дейност. За извършените нарушения на едноличния търговец са били издадени наказателно постановление № 11-77/12.02.2011 г., с което му е наложена имуществена санкция в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 71, ал. 6 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателни съоръжения (приета на основание чл. 31, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите), наказателно постановление № 11-620/05.08.2011 г., с което на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията (приета на основание чл. 34, ал. 2 и чл. 39, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите), наказателно постановление № 11-624/05.08.2011 г. с което на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за

осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за реда за водене на регистър на съоръженията (приета на основание чл. 34, ал. 2 и чл. 39, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите). Следователно, от събраните по делото доказателства следва извода за системност при неизпълнение на задълженията на лицето, притежател на лицензиите по наредбите по прилагането на закона за техническите изисквания към продуктите, както и неспазване на обхвата на лицензията. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че наказателно постановление № 11-624/05.08.2011 г. и наказателно постановление № 11-620/05.08.2011 г. са идентични и се отнасят за извършването на едно и също нарушение. От съдържанието на двете наказателни постановления следва несъмнения извод, че действително същите са издадени за извършването на едно и също нарушение, но това нарушение е осъществено по отношение на различни обекти, а именно по отношение на регистрирана сградна газова инсталация за природен газ с рег. № 105ГИ 012 на дата 11.02.2011 г. и по отношение на регистрирана сградна газова инсталация за природен газ с рег. № 105ГИ 010 от 05.01.2011 г. Съобразно чл. 34а, ал. 9, т. 4 наличието на посочените в този текст основания, а именно системното неизпълнение на задълженията на лицето, притежател на лицензиите по наредбите по прилагането на закона за техническите изисквания към продуктите, както и неспазване на обхвата на лицензията е самостоятелно и независимо основание за отнемане на лицензията. От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят в производството пред настоящата инстанция е бил уведомен за резултатите от извършената проверка по чл. 34б, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите, като е направил възражение по констатациите, съдържащи се в протокола и представил допълнителни доказателства.

Лицензията е отнета и поради наличието на предпоставките по чл. 34а, ал. 9, т. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите. Съгласно посочения текст председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор отнема лицензията с мотивирана писмена заповед при промени, водещи до несъответствие с изискванията по ал. 2, 3 или 4, като в процесния случай, видно и от мотивите на обжалваната заповед несъответствието е това по ал. 4. Съгласно чл. 34а, ал. 4 от Закона за техническите изисквания към продуктите в наредбата по [чл. 34, ал. 2](#) се определят допълнителни специфични изисквания към лицата и структурно обособените части на предприятия или организации в зависимост от вида на съоръженията с повишена опасност. Наредбата по чл. 34, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите е Наредбата за условията и реда за издаване на лицензии за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност и за водене на регистър на съоръженията. От административния орган в обжалваната заповед е констатирано нарушение по чл. 3а, ал. 1 и ал. 6 от наредбата. Съгласно чл. 3а, ал. 1 от наредбата персоналът по чл. 34а, ал. 2, т. 3 и ал. 3, т. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите трябва да включва лица, изпълняващи функции на 1. специалист, осъществяващ дейностите по технически надзор, 2. технически ръководител и 3. отговорник по качеството. Съгласно чл. 3а, ал. 6 от наредбата едноличните търговци не могат да изпълняват функциите по ал. 1, т. 1 и т. 3. Следователно, анализът на посочените текстове води до извода, че едноличните търговци, на които е издадена лицензията не могат да изпълняват функциите на специалист, осъществяващ дейностите по технически надзор и функциите на отговорник по качеството. От събраните по делото доказателства се установява, че

едноличният търговец, на когато са били издадени двете лицензии е [фирма]. От събраните по делото доказателства се установява (заповед № 1/03.02.2011 г.), че лицето В. А. З., което съгласно представеното удостоверение за актуално състояние изх. № 20120327134140/27.03.2012 г. е представляващ и собственик на едноличния търговец е специалист, осъществяващ техническия надзор и едновременно с това и отговорник по качеството. Следователно, установява се по несъмнен начин нарушението на чл. 3а, ал. 6, вр. чл. 3а, ал. 1 от наредбата (посоченото нарушение се изразява в това, че съгласно посочения текст едноличният търговец не може да изпълнява функциите на специалист, осъществяващ дейностите по технически надзор и отговорник по качеството, като съобразно чл. 3а, ал. 5 същият може само да изпълнява функциите на технически ръководител и то без да е необходимо за това обстоятелство да има сключен трудов договор). Така установеното нарушение не се опровергава, нито пък се отрича от обстоятелството на представения трудов договор от 15.09.2009 г., по силата на който лицето Д. М. е назначена на длъжността отговорник по качеството, доколкото от представените по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че именно лицето едноличен търговец, а именно В. З. е специалист, осъществяващ техническия надзор и едновременно с това и отговорник по качеството (заповед № 1/03.02.2011 г.). Лицето Д. М. не придобива качеството на едноличния търговец, нито пък качеството на представляващ на едноличния търговец само по силата на представеното генерално пълномощно. Следва да се посочи, че изискването на чл. 3а, ал. 2 от наредбата е, че броят на специалистите по ал. 1, т. 1 трябва да е достатъчен, за да се осигури извършването на всички дейности по технически надзор на регистрираните СПО, като минимално необходимият брой е по един специалист за всеки вид СПО. От събраните по делото доказателства не следва несъмнения извод за изключенията по чл. 3а, ал. 3, т. 1 и т. 2 от наредбата, доколкото по делото не са представени длъжностни характеристики на лицата, от които да е видно, че функциите на техническия ръководител се изпълняват от някои от специалистите, осъществяващи дейностите по технически надзор. Не са представени и доказателства за наличието на това обстоятелство, отразено чрез подходящ запис в документацията на системите по качество по смисъла на чл. 3а, ал. 4 от наредбата. Следователно, изводите на административния орган са законосъобразни.

Оспореният административен акт е издаден и от компетентен орган - председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 34а, ал. 9 от Закона за техническите изисквания към продуктите председателят на агенцията отнема лицензията с мотивирана писмена заповед.

Следователно, при издаването на заповедта не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган.

Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. По изложените съображения оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма] срещу заповед № А-0-006/1.03.2012 г. на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, с която са отнети лицензия № 231/27.07.2006 г. и лицензия № 481/27.12.2007 г. за осъществяване на технически надзор на съоръжения с повишена опасност, издадени на [фирма], като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ